

Laaneværdi til 5,000 Kr. Forslaget her fastsætter 6,000 Kr. Dette er begrundet dels i Forholdet i al sin Almindelighed, dels i Jordpriserne og Arbejds- og Materialpriserne Stigning. Derhos findes opretholdt Undtagelsesbestemmelsen om, at hvor Jordpriserne ere særlig høje, kan man med Landbrugsministerens Samtykke gaa noget op over den fastsatte Maksimumsgrænse. Idet det normale saaledes bliver 6,000 Kr., og idet man, hvor Jordpriserne ere særlig høje, med Landbrugsministerens Samtykke kan gaa videre, ere vi vistnok naaede til en Ramme, der vil vise sig tilfredsstillende. Jeg beder stadig erindret, at denne Lov tager Sigte paa de fattigste, ikke paa dem, der have nævneværdige Midler ved Arv, men paa dem, der staa med de bare Næver og skulle skøtte sig selv, naar de ere komne til Skels Aar og Alder og skulle tjene sig de smaa Midler, de nødvendigvis maa have. Bestemmelsen om, at de selv skulle udrede $\frac{1}{10}$ af Laanesummen, er ligeledes opretholdt og maa nødvendigvis opretholdes.

I den følgende Paragraf er der ikke foretaget nogen Forandring. Derimod er der til § 9, der ogsaa angaar Laaneforholdets Ordning, foreslaaet en Tilføjelse om, at Retten til at faa det af Kommissionen til-sagte Statslaan udbetalt fortabes, saafremt Laantageren ikke inden Udgangen af det Finansaar, for hvilket Tilsagnet er givet, har faaet Laaneforholdet ordnet. Denne Ændring er foranlediget ved, at der er klaget over, at nogle trække Sagen unødigt i Langdrag. Ved denne Bestemmelse bliver det praktiske og faktiske Forhold det, at der fra det Øjeblik, Tilsagnet om Statslaan er givet, vil være $1\frac{1}{2}$ Aar til at ordne Sagen. Dog kan Landbrugsministeren her som ogsaa i andre Tilfælde se bort fra Regelen, naar der er Forhold, der give fyldestgørende Forklaring og Undskyldning for, at det trækker ud over den Frist. I saadanne Tilfælde vil Landbrugsministeren kunne indrømme den paavise-ligt nødvendige Tid til at ordne Sagen.

Bestemmelserne vedrørende Forrentnings- og Afdragsvilkaarene ere som hidtil, saa at Laanet de første 5 Aar er afdrags-frit og derefter forrentes og afdrages i to Dele med 4 pCt., hvoraf de 3 pCt. ere Rente og 1 pCt. Afdrag.

I § 11, der omhandler den samlede Udlaanssums Størrelse, og hvad dermed staa i Forbindelse, samt bestemmer Lovens Varighed, findes den Forandring, at Laanesummen fremtidig bliver $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mod 3 Mill. hidtil, ligesom der foreslaas,

at Loven skal gælde for en Periode af 10 Aar. Revisionsfristen forandres altsaa fra 5 til 10 Aar. Dette udelukker selvfølgelig ikke, at Lovgivningsmagten, hvis den efter Forholdenes Udvikling finder Anledning der-til, kan skride til en Revision forinden. Men jeg tror ikke, det er heldigt at have en særlig kort Frist for Lovens Revision, men at det tværtimod vil være ønskeligt ikke mindst for dem, der skulle nyde godt af Loven, at Sagen kommer i et nogen-lunde roligt Leje, saa at man ved, hvad man har at stille imod. Korte Revisionsfrister bevirke, at man stadig maa tænke: Mon det ikke er bedre at komme bag om Lovens Revisionsfrist, maaske Loven da giver endnu bedre Vilkaar, og derfor ud-sætter at søge de Begunstigelser, Loven byder paa i det givne Øjeblik. Om 10 Aar er det rette, kan der diskuteres om, men kortere Frist end den hidtil givne kan der efter min Mening aldeles ikke være Tale om.

Motiveringen for, at den samlede Udlaanssum er sat op fra 3 til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., giver sig for saa vidt af sig selv. Den ligger allerede deri, at den enkelte Ejen-doms Laaneværdi er sat op fra 5,000 til 6,000 Kr. Men det ligger tillige i noget nyt, som jeg nu skal gaa over til at omtale.

Der findes i § 12 en Bestemmelse om Tillægslaan for Folk, der have oprettet Husmandsbrug i Henhold til Lovene af 1899 og 1904, til Bestridelse af Udgifterne ved Erhvervelse af Jord til Husmandsbrugets Udvidelse og til de i den Anledning for-nødne Byggearbejder. Dette Tillægslaan kan gaa op til $\frac{9}{10}$ af 1,000 Kr. Man søger derved at bøde paa, hvad der mulig maatte have virket uheldigt som Følge af tidligere snævrere Rammer. Tillægslaanene udredes af Statslaanefonden og behandles paa samme Maade som den Del af Hovedlaanet, der udredes af Statslaanefonden. Der er her blot det yderligere at mærke, at dette Tillægslaan skal være afdraget samtidig med den Del af Hovedlaanet, der er stiftet i Statslaanefonden. Denne Be-stemmelse er indført af Hensyn til Statskassens Mellemværende med Danmarks Hypotekbank. Følgen heraf bliver, at den Laansøger, der forholdsvis hurtigt efter at have stiftet sit Hovedlaan opnaar Tillægs-laan, vil faa meget lempeligere Afdragsvilkaar end den, der er forholdsvis senere paa Færde. Men Forskellen vil dog ikke blive overdreven stor, og det vil ikke være vanskeligt at tilvejebringe en Anciennetets-tabel, hvorefter man nøjagtig kan se For-skellen paa Afdraget af et Tillægslaan,